

گزارش

زنگ خطر قطع رابطه آژانس جنجالی و اسرائیل

وزارت خارجه اسرائیل به طور رسمی به سازمان ملل اطلاع داد که از توافق‌نامه ۱۹۶۷ مینی بر به‌رسمیت‌شناختن سازمان امدادرسانی و کاربایی برای آوارگان فلسطینی در خاور نزدیک موسوم به «آنروا» (UNRWA)، خارج می‌شود. این اعلامیه پس از آن صادر شد که پارلمان اسرائیل (کنست) خواستار ممنوعیت فعالیت‌های آتروا در اسرائیل، کرانه باختری و نوار غزه شد.

در این نامه به مجمع عمومی سازمان ملل متحد آمده که «اسرائیل به همکاری با شرکای بین‌المللی از جمله سایر آژانس‌های سازمان ملل برای تسهیل کمک‌های بشردوستانه به غیرنظامیان غزه ادامه خواهد داد» اما تأکید شده است که ادامه همکاری اسرائیل با نهادهای بشردوستانه «به‌گونه‌ای خواهد بود که امنیت اسرائیل را خدشه‌دار نکند و اسرائیل انتظار دارد که سازمان ملل نیز در این تلاش همکاری کند». براساس لایحه ممنوعیت فعالیت آتروا که هفته گذشته در پارلمان اسرائیل تصویب شد و از سه ماه دیگر اجرا می‌شود، سازمان‌های دولتی اسرائیل از همکاری با این نهاد منع می‌شوند. یسرائیل کاتز، وزیر خارجه اسرائیل، درباره این موضوع گفت: «کارکنان آتروا در هفتم اکتبر شرکت داشتند و بسیاری از فعالان این نهاد از عوامل حماس هستند؛ بنابراین آتروا خود بخشی از مشکل در نوار غزه است و نه قسمتی از راه‌حل آن». او تأکید کرد درباره اینکه «عوامل حماس در آتروا کار و از تأسیسات آتروا برای اهداف خود استفاده می‌کنند» شواهد زیادی به سازمان ملل متحد ارائه شد، اما اقدامی در این زمینه صورت نگرفت. کاتز همچنین مدعی شد در حال حاضر، تنها ۱۳ درصد از کمک‌ها به غزه از طریق آتروا انجام می‌شود و این نظر که برای این سازمان هیچ جایگزینی وجود ندارد، «افسانه‌ای بیش نیست». پیشینه تأسیس آتروا به سال ۱۹۴۹ و پس از آغاز جنگ بر سر ایجاد اسرائیل بازمی‌گردد. آتروا در این سال‌ها به میلیون‌ها فلسطینی در نوار غزه، کرانه باختری، اردن، سوریه و لبنان کمک‌های بشردوستانه ارائه کرد.

سازمان امدادرسانی و کاربایی برای آوارگان فلسطینی در خاور نزدیک با شروع جنگ غزه، در همکاری با سازمان ملل متحد، نقش امدادرسانی به غیرنظامیان در این منطقه و کرانه باختری را بر عهده گرفت و در بیش از یک سال گذشته، مأموریت انتقال کمک‌های بشردوستانه به مناطق جنگی را بر عهده داشت. فعالیت‌های آتروا ادامه داشت تا اینکه اسرائیل در ژانویه ۲۰۲۴، تعداد ۱۲ نفر از کارمندان آتروا را به دست‌داشتن در حمله هفتم اکتبر ۲۰۲۳ حماس متهم کرد. چندی بعد سازمان ملل تأیید کرد که تعدادی از اعضای این سازمان در حملات هفتم اکتبر شرکت داشتند و مجوز کار آنها را باطل کرد. علاوه بر این، بنا بر ادعای نیروهای دفاعی اسرائیل، حدود ۴۵۰ کارمند آتروا مستقر در غزه عضو گروه‌های نظامی حماس در غزه بودند. ارتش اسرائیل همچنین مدعی وجود یک مرکز زیرزمینی حماس زیر مقر آتروا در نوار غزه شد. برخی منابع اسرائیلی می‌گویند حدود ۱۰ درصد از کارکنان آتروا با گروه‌های نظامی ارتباط دارند. تخمین زده می‌شود که ۱۳ هزار کارمند آتروا در غزه حضور داشته باشند. با توجه به این ادعاها، پارلمان اسرائیل تصمیم گرفت که فعالیت آتروا را محدود کند، در حالی که وزارت خارجه اسرائیل به قانون‌گذاران هشدار داده بود که این قانون ممکن است ناقض قوانین بین‌المللی باشد و به اخراج اسرائیلیان از سازمان ملل منجر شود. این تصمیم نمایندگان مجلس اسرائیل با واکنش‌های بین‌المللی گسترده‌ای مواجه شد و حتی واشنگتن که در بین تمام کشورهای غربی بیشترین حمایت را از اسرائیل داشته است، نگرانی عمیقش را درباره این ممنوعیت بحث‌برانگیز ابراز کرد. وزیر خارجه کانادا، استرالیا، فرانسه، آلمان، ژاپن، کره جنوبی و بریتانیا هم با صدور بیانیه‌ای مشترک مخالفانشان را با لایحه ممنوعیت فعالیت آتروا اعلام کردند و درباره «عواقب ویرانگر وضعیت انسانی در غزه» هشدار دادند. سخنگوی آتروا هم این اقدام را «ظالمانه» توصیف کرد. با وجود وعده‌های اسرائیل مبنی بر تداویم جریان کمک‌های بشردوستانه به غزه، از جمله کمک‌گرفتن از آژانس‌های بین‌المللی دیگر مانند برنامه جهانی غذا، پزشکان بدون مرز و یونیسف، بسیاری معتقدند این آتروا بود که در رسیدگی به پناهندگان فلسطینی مهم‌ترین نقش را ایفا می‌کرد و سایر نهادها ممکن است نتوانند دست‌کم به‌سرعت- خلا خدمات‌رسانی این سازمان را پر کنند.

به گفته مدافعان فعالیت آتروا، این سازمان هم‌زمان در بسیاری از زمینه‌ها از جمله پزشکی، کمک‌های بشردوستانه، آموزش و خدمات اجتماعی نقش مهمی ایفا می‌کرد و یافتن جایگزینی آسان و سریع برای آن بسیار دشوار خواهد بود و مردم غزه به‌شدت آسیب خواهند دید. با قطع ارتباط رسمی اسرائیل و آتروا، دفتر این سازمان در بیت‌المقدس شرقی تعطیل می‌شود و مجوز ورود و کار برای کارکنان آن لغو می‌شود. به این ترتیب، راه‌های ارسال کمک‌های بشردوستانه به فلسطینی‌ها به نسبت گذشته بسیار محدود می‌شود، آن هم در حالی که حدود ۱.۹ میلیون فلسطینی آواره شده و با کمبود مواد غذایی، آب و دارو مواجه‌اند.

رقابت نزدیک ترامپ و هریس تا آخرین روز کمپین انتخاباتی

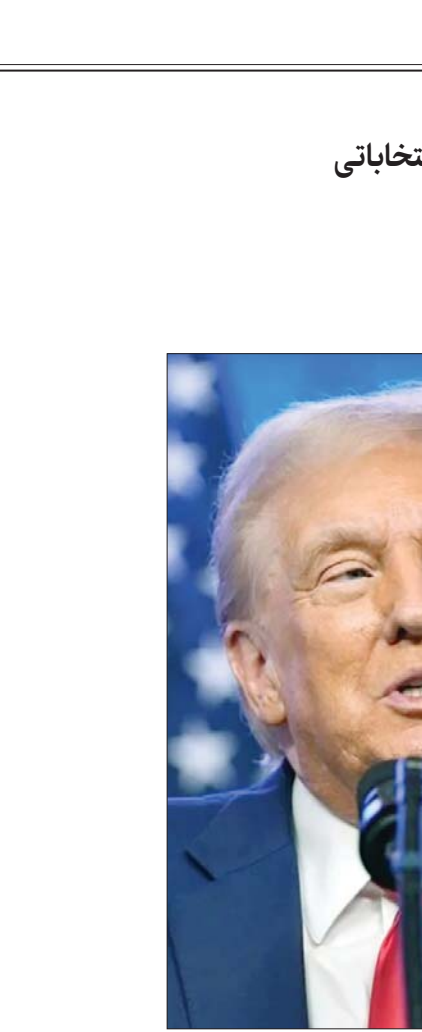
ساعت صفر

درحالی‌که انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا امروز انجام می‌شود، رقابت میان دو نامزد جمهوری خواه و دموکرات همچنان تنگاتنگ است؛ هیچ‌یک برتری واضحی ندارند و هر دو آماده‌اند تا پیروزی‌شان را اعلام کنند. کارزارهای انتخاباتی

هر دو نامزد می‌گویند زمینه پیروزی را فراهم کرده‌اند و معتقدند دلایل منطقی برای پیروزی‌شان وجود دارد.کارزار انتخاباتی ترامپ به نظرسنجی‌هایی اشاره می‌کند که نشان می‌دهند رأی‌دهندگان معتقدند کشور در مسیر درست پیش نمی‌رود و بر افزایش اخیر هزینه‌های زندگی و وضعیت کلی اقتصاد تأکید دارند.

آنها همچنین می‌گویند هریس با بایدن مرتبط است؛ رئیس‌جمهوری که رضایت عمومی از او پایین است. به گفته آنها، تاریخ نشان داده است که وقتی محبوبیت رئیس‌جمهوری که در قدرت است پایین باشد -میزان رضایت عمومی از عملکرد بایدن ۴۰ درصد است- حزب مخالف در انتخابات پیروزی می‌شود. کارزار انتخاباتی ترامپ همچنین از رقم رأی‌دهندگان ثبت‌شده و آمار آرای زودهنگام رضایت دارد. در مقابل، کارزار انتخاباتی هریس معتقد است تلاش‌های میدانی و حضور بیش از دوهزارو ۵۰۰ کارمند و داوطلب در ایالت‌های کلیدی به پیروزی نامزد دموکرات کمک خواهد کرد. آنها همچنین می‌گویند مسائلی مانند حق سقط جنین و میزان محبوبیت هریس که در برخی نظرسنجی‌ها بالاتر بوده است، او را به کاخ سفید خواهد رساند. هریس از زمانی که جای بایدن را در رقابت انتخاباتی گرفت، بر مسئله حق سقط جنین تأکید کرده است و دموکرات‌ها می‌گویند حرکتی هوشمندانه بوده است. نتیجه نظرسنجی اخیر این‌بی‌سی‌نیوز نشان می‌دهد که این مسئله‌ای مهم برای رأی‌دهندگان است و ۲۲ درصد از شرکت‌کنندگان گفتند که این مسئله در اینکه به کدام نامزد رأی بدهند تعیین‌کننده و بر مسائلی مانند مهاجرت، حفاظت

مراقب باشید». اما هیچ‌کس هنوز نمی‌داند این رقابت چگونه به پایان خواهد رسید.

مخبرگان می‌گویند که

مخبرگان می‌گویند که

مخبرگان می‌گویند که

تعیین‌تکلیف نتیجه انتخابات آمریکا به میزان نزدیکی آرای دو نامزد در کالج الکترال و ایالت‌های کلیدی بستگی دارد. به همین دلیل پاسخ به این سؤال پیش از شب اعلام نتایج انتخابات ممکن نیست. این احتمال وجود دارد که شمارش آرا مانند سال ۲۰۲۰ تا چند روز در ایالت‌های کلیدی طول بکشد. جو بایدن، رئیس‌جمهوری کنونی آمریکا در سال ۲۰۲۰ چهار روز پس از برگزاری انتخابات به عنوان برنده رأی‌گیری معرفی شد. این در حالی است که دونالد ترامپ در سال ۲۰۱۶ در ساعات اولیه شمارش آرا توانست پیروزی خود در کالج الکترال را مسجل کند. روز انتخابات ریاست‌جمهوری آمریکا طی سال‌های گذشته جای خود را در عمل به «هفته» انتخابات ریاست‌جمهوری داده است؛ زیرا هرکدام از ایالت‌ها قوانین خاص خود را برای اخذ رأی تعیین‌تکلیف دو ایالت جورجیا و کارولینای شمالی که

امسال نیز از جمله ایالت‌های کلیدی هستند در سال ۲۰۲۰ به ترتیب ۱۶ و ۱۰ روز پس از انتخابات انجام شد. به این ترتیب اگر نتیجه آرای کالج الکترال به یکی از این دو ایالت با یکی دیگر از ایالت‌های کلیدی وابسته باشد، ممکن است نتیجه انتخابات تا چند هفته بعد نیز مشخص نشود.

البته این امر به میزان نزدیکی آرای کامالا هریس و دونالد ترامپ در این ایالت‌ها بستگی خواهد داشت. به همین دلیل هم احتمال دارد که نتیجه انتخابات در ساعات اولیه ابمادد چهارشنبه به وقت تهران مشخص شود و هم اینکه این نتیجه تا ساعت‌ها و روزهای بعد هم هنوز دقیقاً مشخص نشده باشد.

انتخابات امروز آمریکا؛ نظرسنجی‌ها، پیش‌بینی و پیامدها

رسانه سنتی و ارائه پیام به شیوه‌ای شخصی و تأثیرگذار است. لفاظی‌های ترامپ و نقش حامیانش در ترویج تئوری‌های توطئه مرتبط با انتخابات منجر به ایجاد فرهنگ عمیق تئوری‌های توطئه و بی‌اعتمادی به روند انتخابات در آمریکا شده است. این جو بی‌اعتمادی و اطلاعات نادرست می‌تواند چالش مهمی برای مبارزات انتخاباتی ترامپ ایجاد کند. ترامپ در میان رأی‌دهندگان روستایی و مسن‌تر موضعی قوی دارد، درحالی‌که هریس در بین رأی‌دهندگان شهری و جوان پیش‌از است.

مدل‌های پیش‌بینی انتخابات یک رقابت نزدیک را برجسته می‌کنند و اهمیت ایالات نوسانی را متذکر می‌شوند. مدل‌هایی مانند FiveThirtyEight و ToWin ۲۷۰ از نقاط داده مختلفی برای پیش‌بینی نتایج انتخابات استفاده می‌کنند و هرودی آنها به یک رقابت فشرده اشاره می‌کنند که در آن نتیجه به طور بالقوه به چند ایالت نوسانی به‌ویژه پنسیلوانیا، ویسکانسین و جورجیا بستگی دارد.

محتمل‌ترین سناریوها برای انتخابات ۲۰۲۴ شامل پیروزی‌های با حاشیه اندک برتری، با تغییرات جزئی در چند ایالت کلیدی است. مدل‌های پیش‌بینی، عدم قطعیت در مشارکت رأی‌دهندگان، تحولات اقتصادی و تغییرات اواخر مبارزات انتخاباتی را برجسته می‌کنند.

ترامپ دارای یک برتری جزئی اما نامشخص در آرای کالج الکترال است. موضوع تأثیر بعدی آمریکا در قبالت تحریم‌های ایران می‌تواند از کاهش محتاطانه در دوران ترس تا اعمال مجدد تحریم‌های شدیدتر در دوره ترامپ باشد. تغییر در سیاست تجاری ایالات متحده می‌تواند بر دسترسی ایران به بازارهای بین‌المللی و توانایی این کشور برای صادرات کالا تأثیر بگذارد. اگر دولت بعدی ایالات متحده به سمت مهار و بازدارندگی ایران متمایل شود، تنش‌ها ممکن است تشدید شود و احتمالاً بی‌ثباتی منطقه‌ای را تشدید کند و شانس حروفصل دیپلماتیک در جبهه هسته‌ای را کاهش دهد.

پیروزی بالقوه برای کامالا هریس احتمالاً نشان‌دهنده ادامه رویکرد کلی دولت بایدن در قبال ایران است که شامل تلاش‌هایی برای تعامل مجدد دیپلماتیک و گشایش مشروط برای بازبینی مجدد جنبه‌های برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) است.

با پیروزی هریس درحالی‌که لغو کامل تحریم‌ها در کوتاه‌مدت بعید است، کاهش تدریجی آنها متمرکز بر بخش‌های خاص، مانند کمک‌های بشردوستانه یا واردات و صادرات مرتبط با انرژی محتمل و در دسترس است.

روابط ایران و آمریکا بدون توجه به نتیجه انتخابات، احتمالاً پیچیده باقی خواهد ماند. چالش‌های پایدار در روابط دیپلماتیک نشان می‌دهد که ایران باید به دنبال یک استراتژی اقتصادی چندوجهی باشد.

یادداشت

مدیریت پسماند پس از ۲ دهه

پس از آن لایحه مدیریت پسماند به مجلس شورای اسلامی ارائه شد که پس اول

از بررسی‌ها و اصلاحاتی،

به‌صورت قانون در سال ۱۳۸۳ تصویب شده و به دستگاه‌های اجرایی ابلاغ شد. از آن زمان تاکنون، قانون یادشده حاکم بر اداره امور پسماند در شهرها، روستاها و فضاهای میان شهر و روستا شد. در شهرها شهرداری‌ها، در روستاها دهیاری‌ها و در فضاهای فی‌مابین شهر و روستا بخشداری‌ها مسئولیت اجرایی مدیریت پسماند را بر عهده گرفتند. اتفاقات مثبت زیادی در عرصه‌های یادشده رخ داده است. هرچند بخشداری‌ها به دلیل عدم تعیین ساختار سازمانی مورد نیاز در این زمینه، اقدام خاصی انجام ندادند.

در این دو دهه، مقررات مورد نیاز دیگری بر اساس قانون مدیریت پسماند تهیه و ابلاغ شده است. دفتر خدمات شهری سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها، آیین‌نامه‌ها، بخش‌نامه‌ها و دستورالعمل‌های متعددی تهیه و ابلاغ کرده است و اعتبارات درخور توجهی از سوی سازمان یادشده و شهرداری‌ها در شهرها و دهیاری‌ها در روستاها انجام شده است. اقدامات درخصوص تفکیک پسماند از مبدأ، دفن بهداشتی و دفن مهندسی پسماند، احداث و استقرار زباله‌سوزها و مانند اینها انجام شده است. حال پس از گذشت دو دهه از ابلاغ قانون یادشده باید دید آیا به اهداف مدنظر رسیده‌ایم؟ در آیین‌نامه اجرایی قانون مدیریت پسماند، مقرر شده بود تا پایان دهه ۹۰، تفکیک پسماندها از مبدأ تولید انجام شود. در آن صورت، بازیافت مواد و انرژی نیز به صورت کامل از پسماندها عینیت می‌یافت. اما واقعیت امر چیست؟

آمارها و گزارش عملکرد سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها نشان می‌دهد صرفاً هفت درصد از پسماندها در شهرها از مبدأ تفکیک می‌شوند؛ آماری به غایت نگران‌کننده و نامشاور و سهم بازیافت مواد و انرژی از کل پسماند تولیدی شهرها حدود ۲/۸۶ درصد است و این در حالی است که سهم دفن پسماند در مدیریت پسماند بالای ۷۱ درصد است. آمار و ارقام پیش‌گفته بیانگر عدم موفقیت وزارت کشور در مدیریت عالی پسماند در شهراست و همچنین نشان می‌دهد شهرداری‌ها، در همراهی با قوانین و مقررات و اهداف برنامه‌ای اعلامی وزارت کشور، توفیق چندانی نداشته‌اند.

چه باید کرد؟

به نظر می‌رسد باید برای مدیریت عالی امر در سازمان شهرداری‌ها و دهیاری‌ها، سامانه جامع پسماند و بازیافت شهرداری‌های کشور تشکیل شود و برای ایجاد واحدهای پردازش و تولید کمپوست و همچنین احداث واحدهای تولید و مصرف سوخت مشتق از پسماند (آردی‌اف) با هدف‌گذاری مبتنی بر ظرفیت‌ها و توانمندی‌های شهرداری‌ها، اقدامات اساسی صورت پذیرد. همچنین به احداث تأسیسات تبدیل پسماند به انرژی با ظرفیت تولید صد مگاوات بر ساعت برق در کلان شهرها و شهرهای شمالی اهتمام ورزید.

اما آنچه اولویت اساسی در مدیریت پسماند است، هدف‌گذاری در افزایش جمعیت تحت پوشش اجرای طرح تفکیک از مبدأ با استفاده از فناوری‌های نوین است که در تحقق این‌دهف، مشارکت مردم و آموزش آنها با ارتقای دانش عمومی از ضروریات اساسی است. با توجه به شعارها و جهت‌گیری‌های ریاست‌جمهور محترم مبنی بر استفاده از شایسته‌ها در مدیریت‌ها و تکیه بر انجام امور به صورت تخصصی و کارشناسی و رعایت قوانین و مقررات به‌ویژه اسناد بالادستی، انتظار می‌رود با مدیریت عالی وزارت کشور و با همکاری سازمان حفاظت محیط زیست و پشتیبانی سازمان‌های مردم‌نهاد در بستر مدیریت شهری اهداف عالی مدیریت پسماند محقق شود.

جدا از ایجاد زیرساخت‌ها و تأمین اعتبارات مورد نیاز و تسهیلگری دولت و عملیات اجرایی شهرداری‌ها، مشارکت مردم در اجرای تفکیک پسماند از مبدأ بسیار ضروری است. مشارکتی آگاهانه از سوی شهروندانی آگاه، حلقه گمشده مدیریت پسماند شهراست.

^[1] پس از آن لایحه مدیریت پسماند به مجلس شورای اسلامی ارائه شد که پس اول

^[2] از بررسی‌ها و اصلاحاتی،

^[3] به‌صورت قانون در سال ۱۳۸۳ تصویب شده و به دستگاه‌های اجرایی ابلاغ شد

^[4] از آن زمان تاکنون، قانون یادشده حاکم بر اداره امور پسماند در شهرها، روستاها و فضاهای میان شهر و روستا شد